

# Сплесне галуззям над собою...

Платон Воронько

Сплесне галуззям над собою  
Стара тополя і зітхне  
Червоно-жовтою журбою,  
Яка, мов спалах, промайне.  
Вона з одним листком багряним  
Притисне бростку до грудей  
І огородиться туманом  
Од зір, од сонця, од людей.  
Коли ж дихне пора погожа,  
Стара одягнеться в атлас,  
Зламає трухлу огорожу,  
Всміхнеться, мила і пригожа,  
До зір, до сонця і до нас.

О, як вона на мене схожа!  
А може, схожа і на вас?